

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

איננו כפויי טובה

עניין הבאת הביכורים הוא להראות שאיננו כפויי טובה, ככתוב: "ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם, ואמרת אליו, הגדתי היום לד' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ד' לאבותינו לתת לנו" (דברים כו ג), כפירוש רש"י: ואמרת אליו שאינך כפוי טובה. ומהו כפוי טובה? אדם המכחיש את הטובה שעושים עמו, מעלים עיניו ממנה וכופר בה (עי' שי למורא, שם). על מנת להגדיל את הכרת הטוב מזכיר מביא הביכורים את חסדי ד' יתברך ואומר: "ארמי אובד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהיה שם לגוי גדול עצום ורב וירעו אותנו המצרים ויענונו... ויוציאונו ד' ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאותות ובמופתים, ויביאונו אל המקום, ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש" (דברים כו ה-ט). הוא מזכיר כיצד הציל אותנו השי"ת מלכך שרצה לאבד את עם ישראל ח"ו ומן המצרים ששעבדו אותנו, והביאונו לארצנו. אמירה זו צריכה להיאמר בהרמת קול ולא בלחש (רש"י שם), ואכן אנו נוהגים לומר את הכרת הטובה של מביא הביכורים כאשר אנו יושבים בליל הסדר וקוראים את ההגדה מדי שנה בשנה.

נכון לעכשיו, אשרינו מה טוב חלקו של דורנו שאנו זוכים לשבת בארץ חיינו אחרי אלפיים שנות גלות שהיינו בחושך, כשניסו שונאינו לבצע את מה שזמם לכן הארמי. והנה היום אנו במדינה משלנו מסוגלים להשיב מלחמה שערה על אויבינו שעדיין קמים עלינו לכלותנו ח"ו. אמנם עדיין לא הגענו לגאולה ולישועה בשלמותה, אבל מצוה וחובה עלינו להיות מלאי הכרת הטוב ולהודות לה' יתברך שזיכנו להגיע עד הלום, ולא להיות כפויי טובה ח"ו. אל לנו להתעלם מהטובות ומהחסדים ומהנסים והנפלאות שה' יתברך עושה עמנו יום יום. וככל שנהיה מלאי הכרת הטוב, ככל שנכיר בחסדי ד' יתברך אתנו, שאורו הולך ומתגלה מיום ליום ומשנה לשנה דרך תקומת עם ישראל בארצו, כך יתקדש יותר ויותר שם שמים בעולם ונזכה לראות בהגשמת נביאי ישראל אשר ניבאו לנו שיחדש ימינו כקדם, והאנושות כולה תכיר שה' אלקים מלך ומלכותו בכל משלה.

בברכת שנה טובה ומתוקה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הדלקת נרות: י-ם 18:08 ת"א 18:26 ח"פה 18:18
מוצאי שבת: י-ם 19:20 ת"א 19:22 ח"פה 19:21

גלאט כושר:

ראיון אישי עם אלון ניקר,
לשעבר קצין הכושר של
סיירת מטכ"ל

אבנר שאקי / עמוד 5

התחלה חדשה

הרב חגי לונין / עמוד 2

נוסעים אליך, ה' יתברך

הרב אשר בוחבוט / עמוד 3

כשגשר לונדון נפל

הרב ליאור לביא / עמוד 4

תשובה מאהבה

חוזר ובגדול!

כנס
מכון מאיר באהבה ובאמונה

פרטים ולו"ז שעורים בעמוד 3 <<

מרבית אמונה שותפים באהבה

בוגרי ובוגרות מכון מאיר
מוזמנים לערב שותפות לחיזוק מכון מאיר באווירת אלול

כל הפרטים בעמוד האחורי <

מכון מאיר

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ בסוכן מאיר

התחלה חדשה

פרשת כי תבוא היא פרשה של התחלות חדשות. שנה חדשה. פרשת כי תבוא מדברת על תחילת הכניסה

לארץ, הבאת ראשית פרי האדמה אל הכהן וכו'. התחלות חדשות אמורות להביא את האדם לשמחה ופרשת כי תבוא אכן שזורה בשמחה: על המילים 'והיה כי תבוא' דורשים חכמים 'והיה' - לשון שמחה. גם בהמשך, בבניית המזבח בהר עיבל, אנו מצויים בשמחה, ולהבדיל גם הקללות באות על עם ישראל 'תחת אשר לא עבדת את ה' - אלוהיך בשמחה ובטוב לבב'.

כיצד מסוגל האדם לשמוח כאשר הוא בתחילת הדרך? עוד לפני שיועד מה צופן לו העתיד? כאשר אדם מתחבר אל הקודש, אל הכהן, אל ארץ ישראל - הוא מסוגל לראות כיצד כל הפרטים מאוחדים בכיוון אחד. יש שדורשים את השורש ש.מ.ח כצירוף של המילים - שם-מח. כאשר ישנו מח, חשיבה, ניתן להביא את כל הפרטים להרמוניה ולחוש שמחה.

גם כעת, לקראת השנה החדשה אדם אמור לחוש שמחה. ראש השנה הוא יום חג, 'תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו'. יום שבו אנו שוזרים את כל הפרטים, שהיו ויהיו, לאחדות אחת שמביאה לשמחה וטוב לבב.

מדברים אמונה

הרב ראובן פיירמן ר"מ בסוכן מאיר

תפילתו של מי פועלת באמת בעולם?

ובקשתו פועלים להתגשמות הדבר. כיצד זה קורה? רצונו של האדם, כשהוא מכוון לדרגתו הגבוהה, הוא סעיף שמסתעף ממש מרצון ה'. רצון ה' פועל בעולם על ידי כך שרצונו הטוב והחזק של האדם מכוון כלפי בקשה מסוימת. כלומר התפילה אינה הבעת תקווה שה' ימלא את הבקשה, אלא בזכות פניית האדם למקור הוויתור, המציאות משתנה ומגיבה. וככל שחיבור האדם לרצון ה' המובע בתפילה גדול וחזק יותר, נעשה רושם אדיר בעולם עד כדי מהפכה של ממש. כותב על כך הרב קוק: "התפילה היא פעולה ממש, ככל פעולה שהטבע שלה מורגש. אמנם הכל תלוי בגודל קודשו של המתפלל ושל התוכן הא-להי הממלא את נשמתו, ותפילתו של צדיקים עושה מהפכה גדולה לטובה בערכי העולם כולו" (אוה"ק ג' עמ' מח). על רב כהנא מסופר בגמרא (תענית כד, ב) שכשהיתה בצורת וביקשו ממנו להתפלל, ברגע שהוריד את סנדלו מחמת התענית שקיבל על עצמו, כבר ירד גשם. תהליך התיקון הכביר שהתחולל בנפשו של ענק כרב כהנא בפעולה הפשוטה כביכול של הורדת הסנדל לקראת בקשת הרחמים, הספיק לחולל 'תגובת הוריקן' גם במציאות החומרית והגשם ירד.

כשאדם עומד בתפילה עליו לעבור תהליך, לצאת למסע. במסע זה עליו לעבור שינוי מבחינה רוחנית, עליו לבצע תיקון בתוכו שמחולל ומוליד תגובת שרשרת טבעית המעלה את העולם וגורמת לכל הטוב להתרחש. בנוסף, עליו להכיר את הסיבה העמוקה שמביאה אותו להתפלל על מה שהוא מתפלל, ויתרה מזו, עליו להזהרות, תוך מעורבות נפשית עמוקה, עם הבקשה שהוא מבקש בתפילה, ולרצות אותה מאוד. כל זה מדובר בעיקר בתפילות הכתובות, שלא תמיד נובעות מאיתנו בטבעיות. למעשה, מטרתה של התפילה הכתובה, שנכתבה על ידי מאה ועשרים אנשי כנסת הגדולה ובהם כמה נביאים, היא להפוך את האדם לאכפתי יותר, למוסרי יותר, למשתוקק יותר למילוי רצון ה' האידיאלי המובע בתפילה. יתכן שהאדם הפשוט לא תמיד מתעניין מעצמו ב'צמיחת קרן דוד', ועל כן גם לא יבקש על כך. אך חכמים ידעו מה הם הדברים הגדולים שבאמת נצרכים לעולם והכניסו בפינו תפילות, במטרה שנלמד ונכיר מתוך כך את צרכי העולם ונחפוץ בהם גם אנו. האדם המאמין שהכל קורה אך ורק כרצון ה', והוא מחובר לדבר שעליו הוא מבקש בחיבור של רצון עמוק, בצפייה, בגעגוע ובכיסופים - רצונו

פינת ההלכה הרב יוסף צבי רימון

י"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

אילו חובות נשמטים בסוף השמיטה?

- **חוב שלא נוצר בהלוואה (אלא לדוגמה מקנייה בהקפה):** נחלקו הפוסקים, ולמעשה יש לעשות פרוזבול גם עבור חובות אלו.
- **חסכוניות בנק:** חסכון הוא בעצם הלוואה שאדם נותן לבנק (בהיתר עסקה), ויכול לפרוע אותה בתאריך מסוים. אם מועד הפירעון הוא לאחר שנת השמיטה, ברור שהחוב אינו בטל. אם מועד הפירעון חל לפני סוף שנת השמיטה, לכאורה החיסכון בטל. אולם רבים הסבורים שהחוב איננו מתבטל מטעמים שונים (החוב לא נובע מהלוואה של ממש אלא מעסקה; ייתכן שמצוות לא נאמרה ביחס לחברה מסחרית, ועוד). למרות זאת, נוהגים לעשות פרוזבול גם עבור חסכוניות בבנק.
- **משכורת וכן קניית בחנות הנעשות בהקפה:** אם זמן התשלום הגיע לפני סוף שנת השמיטה (וטרם שולמו), יש לעשות עבורן פרוזבול.
- **כספים שהובטחו לצדקה:** אדם שחייב כסף לקופת הצדקה או לגמ"ח, חובו אינו נשמט. מכל מקום רצוי שהממונה על הצדקה או על קופת הגמ"ח יעשה פרוזבול.
- **חובות שאינם כספיים:** לא רק חובות כספיים נשמטים אלא גם הלוואה שנעשתה על ידי חפצים או מאכלים (לדוגמה: נותנים לשכנים סוכר או חלב וכדומה והם יחזירו לאחר זמן). לכן, אם נותנים אוכל לשכנים לפני סיום השמיטה (ולא כתבו פרוזבול לאחר הלוואה זו), יש לשמוט את החוב כאשר השכנים באים להחזיר לאחר ראש השנה ולומר להם "משמט אני" (והשכנים יכולים לומר "אף על פי כן").

המיזם התורני החדש - מאירים את העולם

שיעורי תורה ברוח מכון מאיר באהבה ובאמונה לציבור דוברי רוסית בכל רחבי הארץ

סביבנו יש המון יהודים שהגיעו מברית המועצות לשעבר ועדיין לא מחוברים לשורשיהם היהודיים, באו נדאג לחבר אותם בחזרה.

כל מי שרוצה לקחת אחריות על אחינו היהודים ולארגן שיעור תורה לדוברי רוסית בעיר שלו, מכון מאיר יסייע בידו וידאג לשלוח אל המקום רב דובר רוסית.

נא לפנות לרב יעקב מאיר רגב בפלא' 0546905715

שלח הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת וברבנים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לפרטים: 052-8908518 | 0528908518@gmail.com

שיחות הרצי"ה על פרשת השבוע

- מהדורת כיס -

הדפסה מחודשת של סדרת שיחות הרב צבי יהודה על התורה בשיטתו הייחודית, בעריכת הרב שלמה אבינר.

ניתן לרכוש את הסט המלא - 22 כרכים, או כל חומש בנפרד.

כריכה רכה!

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה בדיני ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

הרב אשר בוחבונט
ר"מ במכון מאיר

נדם אלפי שנים בכל יהודי באמירתו "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני".

נוסף על כך, התופעה שהגברים נוסעים לאומן ומשאירים את האשה והילדים בבית עולה בקנה אחד עם העלייה לרגל, שכן על העלייה לבית המקדש ברגלים נאמר: "יראה כל זכורך"⁴, כלומר החיוב לעלות לירושלים בכל רגל לראות פני ה' הוא על הזכרים, ואילו הנשים רשאיות לעלות לרגל אך אינן מחויבות בכך. וכן הנשים המחכות לבעליהן שיביא ברכה לביתם מהמקום הזה. כשהיו הגברים חוזרים מבית המקדש, היו הנשים רואות על פניהם את האור בעיניהם, כמילות הגמרא: "כדרך שבא לראות כך בא לראות"⁵. והיו הנשים שולחות אותם לירושלים בכל שנה ושנה. וזאת הכוונה במילים "לראות את פני ה' אלוהיך"⁶ - כאשר האדם היה חוזר מבית

המשך המאמר בעמוד 7 <

לשוני לִחְזֹקִי אם לא אזכרכי, **שכל דבורי הוא כך** ואם לא אדבר מזכרונך אהיה כאלם אשר לשונו לִחְזֹקִי דבקה, ולא לבד בעת שאני גולה וסורה, כי גם אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי, **גם אם אשמה בהצלחת עולם תהיה ירושלים עולה עליהם**, עד שכל שמחה תהפך לעוצב ע"י זכרון חורבנה.¹ ברוח שיריהם של זמרים שונים על הנסיעה לאומן כמו "בלי לדעת שום דבר, בלי להבין כלום מכלום, מוצאים עצמנו קמים ועוזבים את הבית, אור בהירות הדרך זורח עלינו"², מזכירות לנו המילים את הנאמר במדרש: "כיצד? אלו בני אדם שמניחים כספם וזהבם ועולין לרגל להקביל פני שכינה במקדש, הקדוש ברוך הוא משמרם בתוך מחניהם שנאמר: 'לא יחמוד איש את ארצו בעלותך לראות פני ה' אלקיך'".³ דוגמה נוספת מאותו שיר: "אל הלב שלא נדם" - באמת הלב של העולם הוא בית המקדש שלא

נוסעים אליך, ה' יתברך

השנה בצל המלחמה באוקראינה אנשים רבים מתלבטים אם לנסוע לאומן. שיירות הנוסעים לציון הצדיק במשך שנים רבות במסירות נפש גדולה והשירים ששרים אותם חסידים, גורמים לנו להתרגשות משום תשוקתם המזכירה לנו מחזות עמוקים יותר הקשורים לבית המקדש, וליהודים הנכספים להגיע למקום הקודש. מילות השיר "אומן אומן ראש השנה" והציפייה התמידית של אותם הנוסעים למקום בנינם הרוחני, אכן לקוחים ממושגים פנימיים המחיים את הנפש היהודית בשמחת העלייה לבית המקדש.

בביאור הפסוק "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני", מבאר המלבי"ם: "ימליץ שכמו שהימין היא מוכנת אל האדם בכל תנועותיו ועסקיו, כן ירושלים היא **חבת כל תנועותינו ועסקינו**, עד שאי אפשר לשכחה כמו שא"א לשכח את הימין, ויותר מזה כי תדבק

העמק דבר לפרשה
הרב יוחנן אליהו ר"מ במכון מאיר

אורייתא - קוב"ה וישראל חד הוא

נאמר בפרשה "את ה' האמרת היום להיות לך לאלוקים וללכת בדרכיו ולשמור חוקיו ומצוותיו ומשפטיו ולשמור בקולו, וה' האמריך היום להיות לו לעם סגולה..." (כו, טז). על המילה "האמרת" מביא הנצי"ב מספר פירושים, ועיקרם שעם ישראל עשו את הקב"ה "חטיבה" בעולם, כלומר, בברית הזאת הראו ישראל שאין כמו הקב"ה שראוי להיות להם לאלוקים, וה' הראה לדעת בברית הזו, "שאין כישראל הראויים להיות לו לעם סגולה", כך שבברית הזאת שנכרתה על שקידה בעין התורה, אומר ה' לישראל: נתחברת אל ה', כלשון הזוה"ק, "אורייתא וקוב"ה וישראל חד הוא". לכן התלמוד נקרא 'לחמו' של הקב"ה כנאמר במסכת חגיגה, "לכו לחמו בלחמי - זה התלמוד, והוא כמו הקורבנות שנקראים לחם כנאמר 'את קרבני לחמי לאישי, לחם', לשון חיבור (הלחמה) שהקב"ה, בזכות הקורבנות, מתחבר עם ישראל. **כך הוא כח התלמוד, הוא כמו לחם המחבר הנשמה והגוף יחד חיבור עצום, כך התלמוד הוא המחבר את ישראל לאביהם שבשמים**". לכן, אומר הנצי"ב, אומרים בתפילה 'אהבה רבה אהבתנו, ומבקשים על התורה 'ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע לתלמוד וללמוד... ולקיים את כל דברי תורתך באהבה'. למה נאמר 'אהבה רבה'?, כי אהבת ה' לישראל שבאה מכוח לימוד התורה וכן אהבת ישראל לה', היא יותר מאשר אהבת ה' וישראל שבאה ע"י הקורבנות. כל זה כלול, אומר הנצי"ב, במילה 'האמרת', כי בברית הזו התחברו ישראל לה' מכת התורה... בהרחב דבר שם, מוסיף הנצי"ב ביאור על הפסוק בירמיהו, "בה אמר ה' מצא חן במדבר... מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד". בני ישראל בגלות דאגו לקיומם, כי במדבר היה להם כוח תורת משה, ובארץ ישראל התפרנסו בזכות הקורבנות, והקורבנות שנקראים לחמי, יש בהם צד מיוחד שכל ישראל שותפים בהם על ידי מחצית השקל שהם תורמים בכל שנה ומהם מביאים את הקורבנות, אך לימוד תורה, לא כל אחד יכול לעסוק בה ולעמול בה, על-זה אומר הנביא על-כן משכתיך חסד, **שבזכות שהם מפרנסים את לומדי התורה נחשב להם כאילו הם הוגים בה**, כך שה' ממשיך את מידת החסד של מחצית התורה ובכך כל ישראל שייכים ללימוד התורה וזה מה שמקיים אותם לאורך הגלות.

כנס

באהבה ובאמונה
מכון מאיר

תשובה מאהבה

חוזר ובגדולי!

הציבור מוזמן לכינוס הארצי ה-23 של מכון מאיר
שיתקיים ביום חמישי, ד' בתשרי התשפ"ג (29.9),
בנייני האומה, ירושלים

פתיחת דלתות				9:30
נשים	גברים	הרב ראובן פיירמן	הרבנית דינה ראפ	10:00
		הרב חגי לונדון	הרב אליהו שרביט	10:50
		הרב בועז כהנא	הרב מאיר נאמן	11:40
		הרב ערן טמיר	הרבנית שרה אליסף	12:30

עצרת מרכזית	
פתיחת דלתות	
הרב דב ביגון שליט"א ראש מכון מאיר	
הרב שלמה אבינר שליט"א	
הרב שמואל אליהו שליט"א רבה של צפת	
הראש"ל הרב שלמה משה עמר שליט"א רבה של ירושלים	

לפרטים והרשמה: 058-5522321
kenestm@emeir.org.il ובאתר ערוץ מאיר

חיים, "ונתתי רוחי בכם וחיייתם".¹ מתוך כך יש חיובים, דאורייתא ודרבנן, של תרומות ומעשרות, של שמיטה. אמנם אלה מעשים של יִכָּר, אך כל הזיכרונות הללו כמה הם חשובים, חיוביים וחיוניים בחיבת חיים, לשלמות ולשכלול החיים.

התורה - האהבה, המצוות - האמונה, כל אלה הם גילויי חיים, "באמונתו יחיה"², במצוות דאורייתא ודרבנן, וכל גילויי ותכסיסי וסידורי המצוות. כל זה מגלה את שלמות האמיתיות של תחיית ישראל האמיתית וחזון העצמות היבשות. "העצמות האלה כל בית ישראל המה", "ונתתי רוחי בכם וחיייתם".³

1. יחזקאל ל"ז י"ד.

2. יחזקאל ל"ז י"א.

3. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק י"ז עמ' 265-6, 303-5.

כן, אנו דורשים הרבה תורה. אנו זקוקים הרבה למקור הקודש, יש להרבות בזה מאוד מאוד. ואהבה מתגלית בתורה, "הבוחר בעמו ישראל באהבה". יש צורך רב בהתגלות בריאותנו, בריאות כלל ישראל. זה מזקיק ומחייב אותנו להרבות תורה, אשר בה מתגלה שלמות החיים שלנו, שלמות האהבה שלנו, אהבת המקום ואהבת הבריות. ולשם כך אנו שואפים לבריאות שלמה, ולכוח גופני חסון ואמיץ, שלמות החיים, שלמות הבריאות שבנפש ושבגוף, שבקודש ושבחול. הרבה מאוד תורה, הרבה מאוד אהבה. וכן הרבה מאוד אמונה והרבה מאוד מצוות. וכל הריבוי הזה של התורה והמצוות, הוא ריבוי בריאות, ריבוי שכלול

אנחנו שואפים לתחיית האומה ותחיית הארץ. העם והארץ הם עניין אחד שהולך יחד, עם ד' וארץ ד'. תחיית הארץ בשלמותה תגלה את תחיית ישראל בשלמותה. האומה עליה אנחנו מדברים, הלאומיות - הכל נפגש יחד. ממשיות האומה, מדיניות האומה, חקלאיות האומה, תחיית הארץ, - כל אלה הם דרגות ושלבים לתחיית נשמת ישראל בשלמותה. ישראל החי, הוא חי באמונה ואהבה, הוא חי בתורה ומצוות המגלות אמונה ואהבה - זו שלמות החיים, זה מחיה ונחמד.

לכן מתוך זה, אנו דורשים לציון. דרישת ציון היא יסוד הציונות, כמו 'מדינת היהודים' של הרצל, ו'דרישת ציון' של הרב צבי הירש קאלישר. על

בשביל הנשמה
הרב ליאור לביא ר"מ במכון מאיר

כשגשר לונדון נפל

המלכה אליזבת' ביטאה בחייה ובמורשתה עבור עמה, משהו מהוד המלכות הזה שאבד לנו. מחשבות על מלכות בשר ודם ועל מלכות שמים.

חיבה כגון בילי או ביבי... (ספר הקניון עמ' 97)
לאחר שהסביר את היתרון והטוב שבקריסה הזאת, שניפצה את אלילותם של מי שלעתים לא היו ראויים אפילו לכבוד מינימלי; מלכים רשעים ומושחתים למיניהם, הוא נוגע בצד השני של המטבע - באובדן שיצר המצב הזה: "יחד עם זאת נעשו חיינו בהווה שטוחים, ריקים ומנוערים מכל ממד של רוממות. המשך המאמר בעמוד 6 <

פטירתה של המלכה אליזבת' השניה וההתעניינות הגוברת של עולם ומלואו בבית המלוכה הבריטי, העלתה אצלי שאלה שאולי גם אחרים שאלו את עצמם השבוע: בשביל מה בעצם צריך בימינו מלכה או מלך? הרי כל הטקסיות הבריטית הזאת נראית בעיניים ישראליות כסוג של הצגה; תלבושות מהודרות, תהלוכות שמזכירות ת"סם צבאיים ופאר מוגזם. אז למה בכל זאת נראה שהעולם כולו מסקר את התופעה הזאת בסוג של יראה, אולי אפילו יראת רוממות. בדברים הבאים אבקש לנסות לגעת בנקודה המלכותית הזאת, שלפתע הציפה בבת אחת את אזורי העולם נטול המלכותיות של ימינו, ושעוררה נקודה חבויה שלמעשה מסתתרת תמיד בסתר ליבם של כל בני האדם. אך לפני שנגיע לשם, נשהה רגע בהווה שלנו, הרחוק מאוד מגינוני מלכות ושלמעשה סובל מזה שנים משקיעה ושחיקה מתמדת של כל נושאי הסמכות; מן הרב ועד המפקד בצבא, מראש הממשלה ועד לבוס בעבודה. מה מתרחש כיום ומה המצב הזה מספר על הזמן שלנו?

מה איבדנו?

שקיעת נושאי-הסמכות בעולם כולו, היא שיקוף נאמן של הזמן שלנו. וכפי שכתב על כך מורי ד"ר דניאל שליט: "כיום אין ההורה והמורה בטוחים שיש להם סמכות כלשהי; הגבר אינו בהכרח מנהיג המשפחה; בחברות ובמפעלים אין עוד הנהגה חד-כיוונית של ה"בוס"; וירידתם של כל נושאי-הסמכות החלקיים האלה מהווה שיקוף של ירידת הסמכות הגבוהה ביותר - המלך. מי שהיה פעם השליט, הקיסר, נציג האל, אליל בעצמו - ירד מרום-מעלתו והפך, לאחר מאות שנים של שחיקת-סמכויות - ל"משרת ציבור", לכל היותר ל"מקבל החלטות". מי שאיש לא העז לבטא את שמו ללא השתחויה עמוקה, ללא הקדמת "הוד רוממות" וללא הסימנת "ירום הודו" - נקרא כיום בשם-

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור
ליום עיון לקראת ראש השנה
שיתקיים אי"ה ביום רביעי כ"ה באלול
בבית המדרש הישן
בחסות משפחת ונגרובסקי לע"נ האב זליג ז"ל והאם שרה ע"ה

אשרי העם
יודעי תרועה
ה' באור פניך
יהלכון

בואו בשמחה. כתיבה וחימה טובה
השיעורים ישודרו בערוץ מאיר

14:15 - הרב ערן ישועה
15:15 - הרב יורם אליהו
16:15 - הרב שמעון בן-ציון
17:15 - הרב שמעון מן
18:15 - מנחה
18:30 - הרב מאיר טויבר
19:35 - ערבית
20:30 - הרב צבי נחשוני
21:30 - דני שרחתון

"החילום האלה פירקו אותי. הטפתי ניקאאוט. הרגשתי שזה בדיוק מה שחיפשתי. ולא הצלחתי לעצור את הדמיון"

**אלון ניקר היה מאמן הכושר של סיירת מטכ"ל, ואף זכה ללמוד ולאמן בשיבת
'בני דוד' בעלי. בראיון זה הוא מספר מדוע פרץ בבכי לאחר שיחה עם הרב יואב מלכא, מהו השיר שבזכותו
הכיר בדרך פלאית את אשתו, ומתי הרגיש שמצא את האות שלו בתורה**

אבנר שאקי

מכל מה שהכרתי עד אז. אחרי זמן קצר ידענו שזה זה. היא דיברה על התורה, ואני רציתי מזה עוד ועוד. בתקופה ההיא הגעתי יותר ויותר למכון מאיר, ושלושה חודשים לאחר שהכרנו התארסנו.

נשמע לא פשוט להתחתן עם פערים כאלה מבחינה דתית, למרות הרצונות הטובים.

"זה אכן לא היה פשוט. למשל, ההורים שלה די חששו מהשידוך. אחרי אחת הפגישות הלכנו לתלמיד חכם ירושלמי שהם הכירו, דיברנו אתו, ובסוף השיחה הוא אמר: 'זה יהיה בית חזק מאוד', והם נרגעו. במקביל לכך, אני המשיכתי להתחזק כל הזמן. באחת השבחות בתקופה ההיא עשיתי שבת אצל הרב פיירמן, ושאלתי אותו איך אתחיל לשים כיפה. הרגשתי שאני לא ראוי.

הוא אמר שלדעתי הגיע הזמן, ויום אחר כך הגעתי לאוניברסיטה עם כיפה. זה היה שוק טוטאלי, לי ולאחרים.

"בסוף השנה השנייה בלימודים גרנו בעלי, הרגשתי שאני דתי והכל לכאורה בסדר, אבל גם הרגשתי חוסר שייכות לעומק של התורה ורציתי ללמוד יותר.

הפסקתי להגיע לאוניברסיטה, והתחלתי ללמוד בישיבה בעלי. בסופו של דבר למדתי שם 11 שנים. במקביל ללימודים בישיבה עבדתי כמאמן הכושר של המכינה, והעברתי שיעורים פרטיים במתמטיקה. תוך כדי זה גם סיימתי את התואר. בשלב מסוים הוצע לי לשמש כר"מ במכינה, אבל במקביל הגיעה הצעה ללמד בישיבה תיכונית חדשה שהוקמה בעלי והלכתי על זה. המנהל שאל אותי איזו כיתה אני רוצה ללמד, ביקשתי את הגדולים ביותר, אבל קיבלתי ז'-ח'. הילדים האלה פשוט קרקסו אותי. עשו לי בית ספר. חיילים מסיירת מטכ"ל רצו אחרי בהערכה, והילדים האלה לא שמו עלי. הבנתי שיש פה משהו בסיסי שלא עובד, והתחלתי לחקור את העניין. זה גם היה חודש אלול, כמו עכשיו, זמן טוב לחשבון נפש.

"הגעתי לכמה תוכנות חשובות, ואחרי הרבה עבודה פנימית זה התחיל לעבוד. ואז הבנתי שזו האות שלי בתורה, ושלא מעניין אותם מה אתה אומר, אלא מה אתה חי. שהם רוצים דוגמה אישית. רוצים לפגוש דבר אמיתי. החלטתי שאני מתמסר לזה, עוזב את העבודה במכינה, וזה הניב פירות. בשנה שעברה עבדתי מאתיים אחוז משרה, והשנה מאה שלושים אחוז כי התחלתי תואר שני במתמטיקה במכון ויצמן, עם תעודת הוראה. עבודה קשה זה משהו שחונכתי עליו מגיל צעיר, וכמובן שגם במכון הבנתי את החשיבות של העניין, וברוך ה' בזכות עמל והשקעה אפשר לעשות דברים חשובים וטובים עבור כלל ישראל".

ארגיש שבדקתי ואמשיך הלאה. ישבתי עם הרב יואב, הוא התחיל מהלך שלא הצלחתי לעקוב אחריו, אבל אחרי שהוא סיים שאלתי אותו: 'בשביל מה כל זה? מה התכלית?'. הוא חשב שנייה וענה לי: 'כדי לעשות טוב'. והמילים האלה פירקו אותי. חטפתי נוקאאוט. הרגשתי שזה בדיוק מה שחיפשתי, ולא הצלחתי לעצור את הדמעות. בנקודה הזו הבנתי שאני צריך לחזור בתשובה, אבל עדיין לא היה לי אומץ".

'היום פגשתי את אשתי'

"ביום חמישי השתחררתי", אומר אלון, "וביום ראשון כבר התחלתי ללמוד. באוניברסיטה ציפיתי לקבל תשובות לשאלות שהעסיקו אותי אבל זה לא קרה, וגם זה גרם לי לחשוב יותר על התורה. זמן קצר אחרי תחילת הלימודים הלכתי לחתונה של מיישה שהייתה חיילת שלי, חזרה בתשובה והתחתנה עם אחד הקצינים שלנו בצנחנים. כשהגעתי לכסא כלה היא אמרה לחברה שלה: 'זה אלון, הקצין ששינה לי את החיים'. אני מאמין שהיא זיהתה אצלי נקודת אמת, וזה השפיע עליה. ובכלל, עשיתי להם חיים קשים. בסוף הקורס שהעברתי להם הם הוציאו חולצה וכתבו עליה: 'מה אנחנו אשמים שניקר לא בקרבי?'. אותה חברה שהזכרתי עכשיו, היום היא אשתי.

"לקראת סוף החתונה ניגש אלי מי שהסיע אותי לשם, ואמר שהוא יוצא. אמרתי לו שאי אפשר לחזור כי עדיין לא שרו את 'זכרני נא', יש לי קטע מיוחד עם השיר הזה, והוא הסתכל עלי ולא הבין מה אני רוצה. אשתי שמעה את השיחה בינינו, ואמרה לי שאני יכול לחזור איתה. בדרך חזרה דיברנו, היא קלטה שיש פה משהו טוב, וחשבה איך היא נפטרת משני הטראומות הנוספים כדי שנישאר לבד.

"בסופו של דבר נשארנו רק שנינו, והתפתחה בינינו שיחה עמוקה מאוד. בשבילי זה היה ממש חדש, כי הייתי רגיל לשיחות אחרות עם בנות. בתקופה ההיא הייתי בתקופה של 'יאוש מזוגיות והורות, ראיתי את אחוזי הגירושין, ראיתי איך ילדים מדברים להורים שלהם, ובכללי לא הייתי מאוד בעניין. למרות זאת, כשחזרתי לחדר שלי במעונות אמרתי לשותף שלי: 'היום פגשתי את אשתי'. כשהיא חזרה הביתה, היא אמרה לאמא שלה את אותו דבר בדיוק. מעבר ליאוש הכללי שלי מהנושא גם הייתי חילוני גמור והיא ממש דוסית, אז בסוף השיחה אפילו לא ביקשתי ממנה מספר. כמה ימים לאחר מכן היא השיגה את המספר שלי מהכלה, והציעה שניפגש. זה היה קשר נקי, אחר

"נולדתי למשפחה חילונית ביותר", אומר אלון ניקר, 39, נשוי ואב לשבעה המתגורר בעלי, איש חינוך. "אפילו בכיפור לא צמנו. גרנו בראשון לציון, משפחה ספרדית, מאלה שחתכו חזק מהמסורת בלי להביט אחורה. יחד עם זאת, ספגנו המון ערכים בבית. ההורים שלי מאוד לא נהנתים, מסתפקים במועט, וערכי העבודה הקשה הוטמעו בנו חזק. הבית שלי היה אנטי דתי, וכשהתחלתי את תהליך התשובה זה היה קשה מאוד. עם הזמן ההורים שלי ראו שהדרך של מכון מאיר בחזרה בתשובה היא טובה ומאוזנת, שאני נהיה אדם טוב יותר, וזה הקל על העניין.

"היום כשאני נזכר בדברים שקרו לי, אני מבין כמה הייתי רחוק. למשל, בטירונות ראיתי את החברה הדתיים הולכים לפני האוכל ליד השירותים ומחזיקים את הנטלות, ולא הבנתי מה הם עושים אתם. באחד הימים הלכתי לאחד הכיורים, מילאתי מים בנטלא ושתיתי, וחשבתי שזה ממש לא נוח לשתות ככה. לא הבנתי למה הדתיים שותים מהם", הוא אומר בחיוך נבון. "מעבר לזה, גם החזירו לנו הרבה שנאה לדתיים ולדת. ואם זה לא מספיק, התרבות היא ללכת למועדונים וכיזא בזה, אבל לשמחתי תמיד סלדתי מזה. בגיל 24, כשעדיין לא שמרתי כלום ואפילו בכיפור לא צמתי, התחלתי מעצמי לשמור נגיעה. זה לא היה נראה לי נכון העניין של המתירנות הזו".

אני מניח שניצני התשובה נטמנו בך בעקבות המפגש עם חברה דתיים בצבא.

"זה אכן היה אחד הדברים שקירבו אותי, אבל יחסית מהר נפלתי משירות קרבי. הייתי אמור להתחיל מסלול בדובדבן אבל מצאו לי בעיה בלב, אז העבירו אותי לשרת כמדריך כושר קרבי וקרוב מגע. התאמצתי מאוד כדי להעלות פרופיל כל השנים האלו, ואחרי ארבע וחצי שנים בצבא התקבלתי לשיטת. הייתי אמור להתחיל שם מסלול, אבל ברגע האחרון הם התחרטו ואמרו לי שזה לא יקרה כי אני מבוגר מדי. זה היה שבר מאוד גדול מבחינתי. השתחררתי, ואחרי כמה חודשים התקשרו אלי מסיירת מטכ"ל וביקשו שאבוא לשרת כקצין הכושר של היחידה. הייתי אז בכושר מעולה, רצתי כ-120 ק"מ בשבוע. הם רצו שאמשיך, אבל אחרי חצי שנה עזבתי כי רציתי ללמוד לתואר ראשון במתמטיקה ובפיזיקה.

"אגב, לפני שהתחלתי במטכ"ל התלבטתי אם להגיע למכון מאיר או לחזור לצבא, כי הבנתי שיש בתורה משהו שאני רוצה לבדוק. בן דוד שלי, הרצל, חזר בתשובה במכון, והציע לי להגיע ולדבר עם הרב יואב מלכא. חשבתי לעצמי שאגיע לשיחה עם איזה רב שידבר איתי על שכר ועונש בעולם הבא, אני

תשובה זוגית בנישואין

בחודש אלול אנו מקבלים הזדמנות ויכולת התבוננות ממוקדת, יותר משאר כל ימות השנה, כדי **לשוב אל עצמנו. לשוב אל "הנשמה הטהורה שנתת בי", לשוב אל האלוקות שבתוכנו.**

בטבעו של העולם, כל דבר שואף לחזור ולשוב אל מקורו. זה נכון גם בתשובה הזוגית. היות שהנשמה של בני הזוג אחת היא, ישנה יכולת לשוב אל האחדות, למרות הראייה החושית שלכאורה, אלה שתי ישויות נפרדות.

בתהליך הייעוץ הזוגי, אני מבחינה בכמה מרכיבים: **הגישה הרעיונית** - כאשר הגישה לנישואין על כל רבדיה מתואמת בין בני הזוג, באדיאלים, ברצונות ובחשיבה שנכונה לשניהם, טכנית ורגשית, אזי שניהם מרגישים **ששוב** אל עצמיותם ואחדותם. מלכתחילה, ראוי וחשוב ששני בני הזוג יבררו את גישתם, עוד לפני ההחלטה להינשא. מתוך כך, למרות ההבדלים שנוצרים לאחר החתונה, הם עדיין בכיוון משותף. זוהי מעין כתובת ניווט wase, כאשר למרות השוני בדרכים, הם יגיעו לאותו מקום וירגישו ביטחון ויציבות רגשית בזוגיות. יש זוגות שלא בנו גישה משותפת. או שלא העלו על דעתם שצריך ליצור תיאום. יש שפירשו את דברי השני כפי הבנתם וחשבו שהם באותה גישה. יש שאחד מהם בעל אופי מרצה וכיוון שמאד רצה את השני, חשב שזה יסתדר במשך הזמן ו"יהיה בסדר". במשך הזמן, הם מתרחקים

זמ"ז ובשלב מסוים, המשבר מגיע. כשהם מגיעים לייעוץ, מתברר להם שלא הבינו נכון זה את זה. עתה הם מתמודדים ליצור גישה משותפת, מתוך נתוני פתיחה קיימים. למרות זאת, הם יהיו

מסוגלים לגלות את אחדותם, על אף הקשיים שמלווים אותם בבניית הגישה המשותפת.

התקשורת הזוגית - בתקשורת זוגית,

רגשית, נכונה, ניתן לפגוש את עולמו

הפנימי של בן הזוג. היכרות העולם

הפנימי, יוצרת הבנה משותפת ומתוך כך

גם את הגילוי האחדותי. התקשורת יוצרת קשר שכל שהיא פנימית ורגשית יותר, הם מרגישים שהם שבים אל אחדותם יותר. מניסיון, ישנם זוגות שאינם יודעים מהי תקשורת זוגית. רוב הפעמים הם במנוולוג במקום דיאלוג. הם מספרים לי שיש ביניהם שיחות שפעמים רבות אלה מריבות. הם משתמשים בדיבור כדי לאלץ את השני לחשוב או לעשות כרצונם, מבלי לראות את צורכי השני ופעמים רבות על חשבונם. לכן חשוב ללמוד מהי תקשורת זוגית בשונה מתקשורת עסקית אינטרסנטית. בתרגול תקשורת זוגית, הם מגלים את נקודת החיבור שביניהם ואת אחדותם. **תהליך רגשי** - פעמים רבות, אחד מבני הזוג לפחות, חווה טראומות כאלה ואחרות במהלך חייו. יש מי שהתגבר עליהם ויצא מהן ויש מי שעדיין הטראומות

בתוכו והאינטראקציה הזוגית "מעוררת" אותו. לכן כאשר יש חוויה, דיבור מסוים או תנועה מסוימת שמזכירה את אותה חוויה, מתעוררת תגובה ספונטאנית שאינה תואמת, או מוגזמת ביחס לסיטואציה שעוררה אותה. בד"כ, חוויות רגשיות שליליות, משבשות גם את התקשורת הזוגית וגם את הגישה הרעיונית שעליה השתיתו את חייהם. יש מצבים שגם אם הגישה והתקשורת מתואמת, עדיין הגוף והנפש מבקשים לנקות חוויות שליליות וליצור חוויות מתקנות. כי החוויות השליליות הללו מהוות חציצה ומקשות על החיבור הזוגי.

ניתן לומר שהנקודות הנ"ל הם עבודה ועיבוד עצמי, ע"י התבוננות ושיבה אל העצמי ואל העצמיות, של כל אחד בנפרד, ומתוך כך גילוי של "זאת הפעם עצם מעצמי...". השיבה למקור הזוגי הנשמתי, היא התשובה הזוגית.... שנזכה.

בפרשתנו, אנו מצוים בפרשת ביכורים, לשמוח בכל הטוב אשר ה' נותן לנו. גם כשנזוה אצל בני הזוג את הטוב שיש בנשמה הטהורה של כל אחד, נזכה גם לתשובה זוגית וגם לשמוח בכל הטוב אשר ה' נותן לנו, גם בנישואין.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נשאים המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com

המשך המאמר של הרב לביא מעמוד 4 <

ושבח, כי אם אדרבה - דאגו להמציא לנו, דלי התפיסה וחסרי כשרון ההבעה, תארים ותיאורים שבאמצעותם נצליח במאמץ לשרטט את קוי דמותו, כוחו, הנהגתו ופעולתו. הם הושיטו לנו יד רחבה להיאחז בה ולחשוב על מלך עליון הדר במרום, גוזר ומקיים, גולה עמוקות, שלעדי עד ימלוך, כשמולו מצטיירת דמותו העלובה של מלך אביון. מחברי התפילות סייעו לנו לתנות את תוקף קדושת היום הנורא והאיום, וציירו לנו את שקורה ברגע זה במקום בו מלאכים יחפזון, כשספר הזיכרונות נפתח... עד הצעקה: **ואתה הוא מלך אל חי וקיים**, שאין לנו יכולת לפרש את עילום שמו של האוחז ביד מידת המשפט, שהכל מאמינים שהוא מלך עולם הממליך מלכים, ועוד ועוד... זה יום המיועד לבקשה, כמסקנה מכל הנזכר: ובכן (לשון של מסקנה) יתקדש שמך, ובכן תן פחדך, ובכן תן כבוד... ותמלוך לבדך על כל מעשיך, עד שידע כל פעול, ויבין כל יצור, ויאמר... ה' אלוהי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה". (יום יום חג, עמ' 189-188).

אמן, כן יהי רצון.

אין הכוונה רק לחסרונם של הברק ושל הדר המלכות מן הבחינה הרגשית והאסתטית: אנו זקוקים ליתרון-המעלה כממד ממשי המארגן את החיים. לא לסמכות של פיקוד ושליטה ריקה מתוכן, אלא לסמכות המבטאת יתרון-מעלה ממש - מבחינת האמת, הטוב, הצדק והקדושה; והרי אלה הם שאבדו לדורנו..." (שם, עמ' 98)

המלכה אליזבת' ביטאה בחייה ובמורשתה עבור עמה, משהו מהוד המלכות הזה שאבד לנו. ממילא מקבל פשר היחס התקשורתי לפטירתה, בבוקר שאחרי: "המלכה האהובה שלנו מתה", "לבנו נשבר". וכפי שכתב המהר"ל מפראג, שהשבוע בח"י אלול חל יום פטירתו: "כי המלך הוא מקשר ומאחד הכלל..." (דרך חיים פרק ג, ב) "כי המלך המולך עושה העם כאיש אחד, כי כולם תלויים במלך" (גבורות ה' סוף פרק יד). אנו, החיים כיום ללא מלכים אמיתיים, איבדנו ממילא, את האפשרות להתאחד סביב דמות אחת מרכזית שמקשרת ומאחדת אותנו.

מלך עליון

תפילת הימים הנוראים מפגישה אותנו בכל שנה מחדש עם מילים המתארות את פאר ושגב מלכותו של מלך מלכי המלכים. ותמיד כאשר אני קורא את התיאורים הנפלאים שתיארו לנו חז"ל, מסדרי התפילות, אני חושב על כך שהמתפלל לפני מאתיים ושלוש מאות שנה ידע מהו מלך וממילא, חווית הרושם בתפילה עוררה יראה טבעית.

אחד הקטעים האהובים עליי בתיאור תפילת הימים הנוראים כמכוננת את מלכות ה', נכתב על ידי הרב ישראל הס זצ"ל, שהשבוע, בכ"ה באלול, ימלאו 25 שנים לפטירתו. יהיו הדברים עילוי לנשמתו: "התפילה מכילה פרטים רבים המתארים את גודלו ומלכותו: פסוקי מלכויות כהכנה להכתרתו בתקיעת השופר; תארו של 'אתה הוא אלוהינו', מגיבור ונערץ - עד 'תולה ארץ על בלימה...' חז"ל מסייעים לנו לזכור שהוא 'עורך דין, בוחן לבבות... תומך תמימי ביום דין'. הם לא הטילו עלינו חובה כפויה לדקלם פיוטים של הלל

חג י"א

יומן שבועי ייחודי לשנת תשפ"ג בהדגשותיו של הרב אלישע וישליצקי זצ"ל. טעימות מהלימוד המשותף ותאריכים משמעותיים בלוח העברי.

להזמנות: נא סרקו את הברקוד או שלחו הודעת ווטצאפ למספר 053-496-1231

עלות ליומן שבועי 50 ש"ח
 (לא כולל דמי משלוח)

המקדש, הוא היה מחיה את כל משפחתו ואת כל הסובב אותו, כפי שמוכר באבות דרבי נתן: "הוא היה אומר: אם תבא לביתי אני אבא לביתך. למקום שלי אוהב לשם רגלי מוליכות אותי".⁷ השפע וברכה מאירים לכל בני הבית והמשפחה ממקום הקודש. "אומן אומן ראש השנה מי שהיה אצלי בראש השנה ראוי לשמחה כל השנה". כאשר אדם היה מגיע לבית המקדש ומביא קורבן חגיגה - שעליו נאמר "ושמחת לפני ה' אלוךך [...]" ופנית בבוקר והלכת לאהלך⁸ - באמת היה ראוי לשמחה כל השנה בזכות הגדולה שנפלה בחלקו. והקב"ה מעיד על שכרו, בייחוד למי שעלה לרגל לראות "את פני האדון, אם עושה אתה את כל האמור בענין הריני פונה מכל עסקאי ואיני עוסק אלא בך".⁹ לעומת השכר הרב

למי שעולה לרגל, מסופר במדרש על נבות: "כרם היה לנבות הזירעאלי. כתיב כבד את ה' מהונך, ממה שחנך, שאם היה קולך נאה עבור לפני התיבה [...]" נבות היה קולו נאה, והיה עולה לירושלים, והיו כל ישראל מתכנסין לשמוע את קולו. **פעם אחת לא עלה, והעידו עליו בני בליעל ואבד מן העולם. מי גרם לו? על ידי שלא עלה לירושלים בראייה לכבד את הקדוש ברוך הוא ממה שחנך, למה שכבר אמרה תורה ולא יחמוד איש את ארצו, אימתי? בעלותך:**¹⁰ מכאן שהעלייה לבית המקדש גרמה לברכה לאדם לכל השנה.

לבי על כל מי שמוסר את הנפש לקדושה ולטהרה בכל מקום. עם זאת, אילו רק היינו מזיזים את המבט קרוב ומעט קדימה למקום אשר בחר ה', ועליו הוא אומר ששם עיני וליבי כל הימים, והיו כל ישראל מתקבצים סביב מקום המקדש, כבר היינו

שומעים שירת לויים ורואים מראה כוהנים. והיינו תוקעים ומריעים בזכרונות, מלכויות ושופרות למלך הקדוש, כדברי הרב זצ"ל ש"לקדמוניות ולשלמות הננו מתגעגעים, והגעגועים הם געגועים אלהיים, חפץ טמיר מלא חיים עזיזים מקוריים ממקור חיי עולמים: ממלכה ומקדש, פהנה ונבואה".¹¹ **נוסעים אליה, ה' יתברך.**

1. מלבי"ם למהלכים קל, ה.
2. אור בהירות הדרך, בנימין לנדא.
3. אבות דרבי נתן, פרק יב ושמות לה, כד.
4. להבדיל ממצוות והקדל המתקיימת אחת לשבע שנים, ובה מגיעים לירושלים יחד כל המשפחה ואפילו הטף.
5. חגיגה ד, ב.
6. שמות לה, כד.
7. אבות דרבי נתן, שם.
8. דברים טז, ז; יא.
9. מביילת דרבי שמעון בר יוחאי, פרשת משפטים פרק כג פסוק יז.
10. ילקוט שמעוני מלכים א רמז, רכא.
11. אורות התחיה ה עמוד נט.

שאלו בפרשה

1. מי אומר "הנה הבאתי את ראשית כל פרי האדמה?"
2. מי אומר "השקיפה ממעון קדשך מן השמים?"
3. מהו "ביעור מעשרות?"
4. אילו שבטים עמדו על הר גריזים?
5. אילו שבטים יעמדו על הר עיבל?
6. בכמה דרכים ינוסו אויבנו?

<< פרשת כי תבוא

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

מצאו למחשבות רחוקות מתוך הפרשה

המלצת השבוע

השבוע בע"ה יעלה לאתר דף 'שנה חדשה' שבו תכנים לקראת ראש השנה והימים הנוראים, עם כרטיסי ברכה לשנה טובה לשליחה למשפחה ולחברים. אל תפספסו!

חידה בפרשה

מצאו מקור בפרשה לאחת מברכות סימני ראש השנה!

- נכון לא לא שמעתם לב שכתבתי פעמיים לא?
- אם אתה רוצה שיקשיבו לך, דבר מתוך שינה...
- הייתי בתחנת דלק והיה שם כתוב שם "דומם מנוע". אז הוספתי: "ילדה - מוריה. ילד - מרדכי. מקצוע - מורה..."

הזוכה מפרשת שופטים: משפחת הרמן מעפולה!

הכוח של הכרת-טובה הוא כוח גדול בנפש, שכפי מעלת טהרתה יגדל הכוסף של הוצאתו לפועל, וכפי מה שהאדם שלם בדעתו מתמלאה התרשמותו ממנו. ותנועה זו היא מהתנועות היותר חשובות בנפש, ביסוד חוקה המתאים לשלמות המציאות באמתת החכמה העליונה. מוסר אביך ב, ג

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

רבות, ואין להיות נדהם כאשר הן נופלות על האדם. ה. אך אין להגזים. עולמנו הנו טוב ברובו, כמו שכתוב פעמים רבות בבריאת העולם, 'כי טוב', כפי שמוכיח הרמב"ם במורה נבוכים (ג, יב), שהעולם רובו טוב, ועל זה יש להודות לד' יומם ולילה. ו. וגם על הצרות יש לברך את ד', ברוך דיין האמת. אלו בהחלט צרות, אבל ד' הוא דיין אמת. אין זו הפקרות או עוול, אלא סדר ההנהגה הא-להית. ואהבת... בכל מאודך, בכל מידה ומידה שד' מודד לך, כדברי רש"י במשנה (סוף ברכות), בין אם ד' עושה לך טובה בין אם לא. ז. לסיכום: אמונה. תשובה. גבורה.

כידוע, תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזרה. אין תחבולות, קיצורי דרך וקסמים, מול היסורים צריך תשובה רצינית ועמוקה. ג. יחד עם זה, יש לדעת שייסורים ממרקים ומכפרים. הם מזככים את האדם ומטהרים אותו מן החטא. יש אפילו ייסורים של אהבה, שאינם באים לנקות מחטא אלא לשחרר את האדם מעצמו, למען יעלה למעלה גבוהה יותר. ד. אבל, יש גם ייסורים הבאים לאדם מסוג 'צדיק ורע לו', שהם סוד ד', סודות של נשמות (עין ספר איוב וספר קהלת). העולם הזה אינו גן שעשועים, אלא "גיא תלאות", כלשון ספר הישר. יש בו צרות

יש עלי "דינים"

שאלה: פעמים רבות, שומעים אדם שיש לו צרות אומר: יש עלי "דינים". מה פירוש הדבר? וכן, הוא מחפש דרך ל"המתקת דינים". מה המובן?
תשובה: א. ודאי שיש מידת הדין, לא רק עלי, אלא על כל אדם בעולם. הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו במידת החסד אך גם במידת הדין. וגם כאשר הוא פועל במידת הרחמים, אין זה מבטל מידת הדין, כמבואר במסילת ישרים פרק חמישי. חז"ל שוללים בתקיפות מי שאומר שהקדוש ברוך הוא ותרן, וכן בירושלמי, שעבודה זרה היא ותרנית. ב. לכן, כאשר יש לאדם צרות עליו לעשות תשובה. התשובה היא המתקת הדינים. גם תפילה וצדקה.

מרבית אמונה שותפים באהבה

בוגרת מכון אורה, אנחנו מחכים לך ב -

כנס בוגרות לרגל אלול ולחזוק המכון

יום שני כ"ג אלול 19.9 במכון אורה
כנפי נשרים 3, ירושלים.

18:30 התכנסות וכיבוד קל
19:00 הרב איל רוד לב לדעת
19:30 הרבנית גאולה ניסים למענך אלקים חיים
20:00 התוועדות
20:30 - דברי ברכה מפי הרב דב ביגון והרב מאיר טויבר

- השקת מבצע מרבית אמונה שותפים באהבה

במוכחות: הרבנית דינה ראפ, הרבנית שרה אליסף, הרבנית ריבה זונבליק, הרבנית נעמי בן נתן, הרבנית שרה מס, ועוד

21:30 סיום משוער

הרשמו בהקדם באתר מכון מאיר meirtv.com

מרבית אמונה שותפים באהבה

בוגרי המכון לדורותיהם מוזמנים ל -

כנס בוגרים לחזוק מכון מאיר

יום שלישי כ"ד אלול 20.9 במכון מאיר
שד' המאיר 4, ירושלים.

19:00 התכנסות וכיבוד קל
19:45 ערבית
20:00 - דברי התעוררות:
הרב דב ביגון, הרב שמאול אליהו, ומר פיני כהן

- השקת מבצע מרבית אמונה שותפים באהבה

21:45 סיום משוער

הרשמו בהקדם באתר מכון מאיר meirtv.com

איזה תואר שני מתאים לך? תלוי בזהות האישית שלך!

93% מקבלים זכאות מיד בסיום התואר פי 2 מהממוצע הארצי!

תואר שני בהוראת המדעים/ המתמטיקה

תואר שני בהוראת מחשבת ישראל ותורה שבע"פ

תואר שני ביעוץ חינוכי

תואר שני בניהול וארגון

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים | לפרטים ולהרשמה: 02-6750715 | rishumsheni@michlalah.edu